

opusdei.org

Äventyret som består i att leva ett kristet liv

Den 10 september vigde biskop Javier Echevarría tre präster som tillhör Opus Dei. Här nedan följer ett kort vittnesbörd från var och en av dem.

2006-09-21

FERNANDO GRANADOS *Ett
rungande och slutgiltigt JA*

Fernando Granados Flores
(Monterrey, 1948) är den sjunde i en
familj om åtta syskon. Han lärde

känna Opus Dei när han var 23 år gammal och bad om att få tillträde som adjungerad medlem ett år senare, den sista dagen på år 1972: "Jag såg tydligt att mitt ja var ett definitivt svar som jag gav Gud, arbetet, familjen, alla jag kände, och som betydde att jag skulle försöka att i kärlek leva vardagens händelser, dag för dag."

Han tog examen som mekanisk och elektronisk ingenjör i Nueva León-universitetet, där han fick en Master i administration och Human resources. I flera år arbetade han i maskinbranschen och ägnade sig också åt att leda ungdomen i detta arbete. Han blev medlem i styrelsen och den drivande kraften bakom den s.k. *Ciudad de los Niños* i Monterrey, som har mer än 1000 elever."

Sedan tog han en doktorsexamen i moralisk teologi och hans avhandling handlade om Concepción Cabrera de

Armida, som grundade de s.k. "Obras de la Cruz".

"Mitt mål och min längtan", förklarar den nye prästen efter vigningen i Torreciudad-helgedomen, "är att arbeta med alla mina krafter och att tjäna mina medbröder utifrån min prästkallelse. Jag önskar vara öppen mot alla som jag hoppas kommer att se mig som en tjänare. Jag vill vara mycket nära människorna för att kunna ge dem Kristi ljus och tjäna kyrkan i Mexiko och samhället, med utgångspunkt från mitt prästämbete inom Opus Dei".

"Opus Deis prelat påminde mig om att han vigde mig till präst så att jag skulle kunna finnas till för alla. Han sade till mig att människorna väntar sig mycket av prästerna och detta har hjälpt mig att inse hur mycket Gud väntar sig av var och en".

För den nye prästen "är eukaristin källan till all verksamhet och nyckeln

till hur man kan vara till nytta för medmänniskorna. Därför bör vår effektivitet komma sig av fromheten, från Jesus”.

Nyheten om prästvigningarna var något som djupt berörde vänner och kolleger. ”Många har sagt mig att de ber för detta nya skede i mitt liv och de önskar tala med mig snart för nyheten var något mycket rörande för dem.”

JESÚS MARÍA IZAGUIRRE *Från
lärarkatedern till prästämbete*

Jesús María Izaguirre Ronda (Barakaldo, 1961) är präst sedan den 10 september när han tog emot prästvigningens sakrament ur Javier Echevvarías, Opus Deis prelats händer under en ceremoni som ägde rum i Torreciudad-helgedomen.

Izaguirre, som älskar att läsa och att vandra i bergen, är filosof och författare till en doktorsavhandling

angående ”En transcendental antropologi angående utbildning enligt Leonardo Polo”. Han lärde känna Opus Dei i Baracaldo. “Det var i Club Eretza, och jag lade märke till att människorna där ägde en djup glädje som berörde mig mycket starkt och jag tänkte genast: Det där är något för mig”.

Den nye prästens huvuddrag sammanfattar han i ”älska och förstå”. Jag tycker att vi måste anstränga oss ”att förstå människans hjärta, lära känna hennes känslor, vara en medmänniska för henne, tycka om alla och se prästämbetet som en slags andlig faderlighet. Att förstå betyder inte att man sänker kraven för de kristna löftena, ty när en människa talar uppriktiga ord, då lyssnar vi andra.”

Denne nye präst som tillhör Opus Deis prelatur, anser att ”prästens utmaning är att visa på Kristus och få

medmänniskorna att förstå att det även i vår värld där det verkar att finnas så många glädjeämnen är något mycket underbart att följa Kristus.

Izaguirre, som har lång erfarenhet som lärare i Gaztelueta-skolan anser att även idag ”är det många människor som söker det heliga även om de inte kallar det med det namnet”.

CASIMIRO JIMÉNEZ MEJÍA *Att leva som kristen är något som entusiasmerar*

Livet för Casimiro Jiménez Mejía hänger ihop med Colegio Tajamar de Madrid, där han studerade, var professor och nu återvänder som kaplan.

Casimiro Jiménez Mejía har ägnat stor del av sitt liv åt att undervisa. Han tog lärarexamen i ämnet biologi i *Universidad Autónoma de Madrid*,

och arbetade i många år vid samma lärocentrum som det där han fick sin utbildning. Det heter Tajamar.

“Min familj gav mig en god mänsklig och kristen uppfostran som jag avslutade i Tajamar, som var den skola mina föräldrar valde åt mig. Där lärde jag känna Opus Deis budskap och upptäckte att det var något mycket djupare och mera ljuvligt att leva som kristen än vad jag hade trott. Jag trodde det bara handlade om en samling regler som man måste ”uppfylla” som t ex att gå i mässan ”alla söndagar och festdagar”. Men det är mycket mera, det är att uppfatta hela sitt liv som ett uppdrag i Guds och medmänniskornas tjänst.

Jag är djupt tacksam mot mina föräldrar och det är till stor del dem jag har att tacka för min kallelse till Opus Dei, och nu för min hängivelse som präst. De uppfostrade mig sedan

jag var liten att hemma ha en stor känsla för friheten och de respekterade alltid mina personliga beslut. De lät mig gå i en skola där jag kunde utveckla min personlighet.. Min mor började också gå på kurs där man av Opus Dei blev undervisad i troslära och sedan gick var och en och till sist hela familjen. .

Casimiro vigdes till präst genom Opus Deis prelatur i Torreciudad-helgedomen den 10 september i år.
”Mina vänner frågar mig: men om du återvänder till Tajamar, hur har då ditt liv förändrats? Det har naturligtvis inte förändrats så mycket när det gäller präglingen av skolsystemet jag följde men jag har nu en mera tydlig känsla av enhet när det gäller det viktigaste. Mitt liv har förändrats bara i det att det utgör en annorlunda form för tjänandet, nu är jag ju präst.

När jag kom till Tajamar blev jag imponerad över personligheten som mina vänner i Opus Dei hade. Det lyste om dem av glädje, de lyssnade på mig och de brydde sig om mina problem och bad för att Gud skulle lösa dem. Som kollegiets kaplan skulle jag vilja följa den väg som den helige Josemaría visade oss och försöka att närma människorna till Gud genom ett leende, genom vänskap och personligt umgänge. Opus Deis prelat, som jag lärde känna personligen under min förberedelse till prästämbetet har också varit ett gott exempel för mig.
